

Sygn. akt V CSK 557/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. Z.

przeciwko "O. [...]" Sp. z o.o. w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 maja 2014 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda M. Z. na rzecz pozwanej "O. [...]" Sp. z o.o. w
P. 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód powołał się na to, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne co do możliwości przesłuchania osoby pełniącej funkcję członka zarządu na okoliczność ustalenia zamiaru stron i celu umowy w myśl art. 65 k.c. w odniesieniu do umowy zawartej przez poprzedni skład zarządu oraz na oczywistą zasadność skargi mającą wynikać z naruszeń przepisów prawa materialnego powołanych jako uzasadnienie podstaw kasacyjnych.

Nie jest możliwe jednoczesne wskazanie, że w sprawie istnieje zagadnienie prawne dotyczące wykładni określonego przepisu prawa oraz że skarga oparta na naruszeniu tego przepisu jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak, że wykładnia danego przepisu jest prosta i w związku z tym jego naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta rodzi zagadnienie prawne, wobec czego naruszenie przepisu nie może być oczywiste. Powód nie przeprowadził dostatecznego jurydycznego wyводу mającego wskazywać na to, że podniesiona przezeń wątpliwość stanowi istotne zagadnienie prawne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Nie wskazał również, na czym ma polegać „oczywistość” zasadności skargi kasacyjnej

i nie przedstawił żadnych argumentów wykazujących, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (por. w związku z tym postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[l.n]